



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 1610/ກຜທ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ກໍລະກົດ 2019

ຄໍາແນະນຳ

**ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ
 ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025)**

ຮຽນ: ບັນດາທ່ານລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ເຈົ້າແຂວງ ໃນທົ່ວປະເທດ.

- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 05/ນຍ, ລົງວັນທີ 21 ພຶດສະພາ 2019 ວ່າດ້ວຍ ການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025);
- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 22/ນຍ, ລົງວັນທີ 9 ເມສາ 2018 ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳລວມການສະຫຼຸບກາງສະໄໝ, ສະຫຼຸບຂາດຕົວການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ແລະ ການສ້າງແຜນ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025).

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກຄໍາແນະນຳ:

I. ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ, ບຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໄລຍະ 10 ປີ (2016-2025) ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030, ສືບຕໍ່ບຸກທະລູເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຄົງຄ້າງຂອງແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020), ນຳພາປະເທດກ້າວເຂົ້າສູ່ການພັດທະນາຕາມທິດຄຸນນະພາບໃໝ່, ສົມດຸນ, ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ຮັບປະກັນຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມຢ່າງໜັກແໜ້ນ;
- ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 05/ນຍ, ລົງວັນທີ 21 ພຶດສະພາ 2019 ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທັນຕາມກຳນົດເວລາ.

II. ເນື້ອໃນການສະຫຼຸບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ແລະ ຫົດທາງການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025).

1. ການສະຫຼຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020)

ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງ ສະຫຼຸບຕີລາຄາ ບາງອົງເຂດວຽກງານເພີ່ມເຕີມດັ່ງນີ້:

1. **ດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ:** ບັນດາກະຊວງ-ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ຕິລາຄາການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນບັນຫາພື້ນເດັ່ນໃນດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ (GDP) ແລະ ການຫັນປ່ຽນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ; ໃນນັ້ນ, ໃຫ້ລົງເລິກຕິລາຄາຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການເຕີບໂຕ, ນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສາທາລະນະ, ນະໂຍບາຍເງິນຕາ, ການຄຸ້ມຄອງອັດຕາເງິນໝີ່, ອັດຕາແລກປ່ຽນ, ດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົແນວໃດ, ສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ ແລະ ເພິ່ງພໍໃຈມີອັນໃດ ແລະ ສິ່ງທີ່ຍັງເຮັດບໍ່ໄດ້ເປັນບັນຫາທີ່ຕ້ອງແກ້ໄຂມີຫຍັງແດ່ ສາເຫດແມ່ນຫຍັງ, ພ້ອມທັງຂໍສະເໜີຕ່າງໆ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານມີແນວໃດ.

- ໃຫ້ສະຫຼຸບຕິລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 8 ມາດຕະການຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດຂອງລັດຖະບານ ມີຜົນຕິແນວໃດ, ໃຫ້ຕິລາຄາເປັນແຕ່ລະມາດຕະການລະອຽດ ເພື່ອສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນວ່າມີມາດຕະການໃດທີ່ເຮັດໄດ້ດີ, ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍ, ມີມາດຕະການໃດທີ່ເຮັດບໍ່ດີ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ພ້ອມທັງໃຫ້ສະເໜີສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ເຮັດບໍ່ໄດ້ດີ ຫຼື ບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ແມ່ນຫຍັງ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂໃນຕໍ່ໜ້າ.

- ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິ 7 ຂອງກອງປະຊຸມຄົບຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ແລະ ມະຕິ 057/ຕບສພ ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີການນໍາພາແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກມີຜົນສໍາເລັດ, ຂໍ້ຕົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕິແນວໃດ, ພ້ອມນັ້ນກໍໃຫ້ສະເໜີມາດຕະການແກ້ໄຂ ຂໍ້ຕົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍດັ່ງກ່າວ.

2. **ດ້ານການຜະລິດ-ການບໍລິການທີ່ເປັນຫຼັກແຫຼ່ງໃຫ້ແກ່ລະບົບເສດຖະກິດຂອງປະເທດ:** ໂດຍໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ສະຫຼຸບ ແລະ ຕິລາຄາສະພາບການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການຂອງຕົນ ວ່າມີການຂະຫຍາຍຕົວແນວໃດ?, ຂະແໜງການໃດປະຕິບັດໄດ້ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງອັດຕາຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ, ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ກໍຍົກໃຫ້ເຫັນສະພາບອັນພື້ນເດັ່ນທີ່ເຮັດໄດ້ດີ ແລະ ບໍ່ໄດ້ດີ, ສະພາບເຄື່ອງມື-ອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າການຜະລິດມີຕິແນວໃດ?. ນອກຈາກນັ້ນ, ສະເໜີໃຫ້ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ການອຸດຕິພັນບໍ່ແຮ່, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ຈຸນລະວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ສະພາບການລົງທຶນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຍຸ່ນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ (Mega Projects) ວ່າມີຄວາມດີບໜ້າຕິແນວໃດ.

3. **ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ:** ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເພີ່ມເຕີມການສະຫຼຸບ ແລະ ຕິລາຄາດຸນນະພາບການຮຽນ-ການສອນທີ່ຕິດພັນກັບການສ້າງກຳລັງແຮງງານທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດແຮງງານວ່າມີຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວກັນ ຫຼື ບໍ່? ລວມເຖິງສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຶກສາສາມັນພາກຍັງຄັບ ວ່າມີຜົນສໍາເລັດແນວໃດ? ແລະ ມີດຸນນະພາບຕິແນວໃດ? ການເຂົ້າເຖິງບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ດຸນນະພາບຂອງການປິ່ນປົວສຸຂະພາບຂອງແພດໝໍ ມີຂໍ້ດີ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕິແນວໃດ; ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍອິດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ ພ້ອມທັງ ການປັບປຸງດຸນນະພາບຂອງສື່ມວນຊົນເປັນຕິແນວໃດ; ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ສະພາບການສະໜອງແຮງງານໃຫ້ຕະຫຼາດເປັນແນວໃດ, ໂຄງປະກອບກຳລັງແຮງງານ, ວຽກປະກັນສັງຄົມ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ, ວຽກສັງຄົມສົງເຄາະ, ໄພພິບັດ ແລະ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກເປັນແນວໃດ.

4. **ຂົງເຂດການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຕິດພັນກັບວຽກງານ 3 ສ້າງ:** ໃຫ້ຕິລາຄາສະພາບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກໃນໄລຍະຜ່ານມາ ມີຂໍ້ສະດວກ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກແນວໃດ; ພາຍຫຼັງການປັບປຸງມາດຖານການວັດແທກຄວາມທຸກຍາກຕິດພັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກ, ຄອບຄົວ, ບ້ານ ແລະ ເມືອງທຸກຍາກ ເປັນຕິແນວໃດ? ການພັດທະນາຍຸ່ນເຂດຈຸດສູນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຂອງແຂວງມີຕິແນວໃດ; ພ້ອມກັນນັ້ນ, ໃຫ້ສະຫຼຸບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ. ສະຫຼຸບຕິລາຄາສະພາບຄວາມແຕກໂຕນກັນລະຫວ່າງຄົນທຸກ ແລະ ຄົນອື່ງ, ຕົວເມືອງ ແລະ ຊຸມນະບົດ.

5. **ຂົງເຂດການບໍລິຫານລັດ:** ສະຫຼຸບລາຍງານສະພາບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດ, ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງຂະແໜງການກັບຫ້ອງຖິ່ນ ວ່າມີຂໍ້ສະດວກ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕິແນວໃດ; ການແບ່ງຈຸດວຜິດຊອບລະຫວ່າງຂະແໜງການດ້ວຍກັນ ແລະ ຂະແໜງການ

ກັບທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງຂອບການປະສານງານກັນ, ການອອກມິຕິກຳ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມິຕິກຳ ມີຄວາມຄົບຖ້ວນແລ້ວບໍ່ ແລະ ອັນໃດທີ່ຕ້ອງການປັບປຸງແລະ ສ້າງໃໝ່.

6. ຂົງເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ: ສະຫຼຸບ ແລະ ຕີລາຄາສະພາບການພື້ນເດັ່ນວຽກງານປ້ອງກັນ ຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການແກ້ໄຂ ແລະ ສະກັດກັ້ນປະກົດການຫຍໍ້ທີ່ໃນສັງຄົມ.

7. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ການເຕີບໂຕສີຂຽວ, ເງື່ອນໄຂການຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກ ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ: ສະຫຼຸບຄວາມຄືບໜ້າການປະຕິບັດຕາມໝາຍຕ່າງໆ ໂດຍສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນ ມີຈັກຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຈະສາມາດບັນລຸ ແລະ ບໍ່ສາມາດບັນລຸ, ພ້ອມທັງ ວິໄຈຢ່າງຍາວະວິໄສ ແລະ ຈະແຈ້ງເຖິງສາເຫດທີ່ ຫາໃຫ້ບັນລຸ ແລະ ບໍ່ບັນລຸມີຫຍັງແດ່.

8. ສະຫຼຸບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລົງທຶນເພື່ອການພັດທະນາ: ໃຫ້ແຕ່ລະຂະແໜງການສະຫຼຸບຕີລາຄາ, ວິໄຈລະອຽດ ກ່ຽວກັບສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ນຳໃຊ້ທຶນພາຍໃນ (ງົບປະມານຂອງລັດ), ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາ, ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຈາກທະນາຄານ ວ່າໄດ້ສະໜັບ ສະໜູນໃຫ້ແກ່ການບັນລຸຕາມໝາຍທີ່ວາງໄວ້ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນຂອງຂະແໜງການແນວໃດ, ບັນດາໂຄງການທີ່ເປັນຫົວຈັກແກ່ດັ່ງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ ແລະ ໂຄງການຈຸດສູມ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຈັກໂຄງການ ແລະ ສຳ ເລັດຈັກໂຄງການ; ຖ້າບໍ່ສຳເລັດບັນຫາຕົວຕົວ ໃຫ້ລົງລິກສະຫຼຸບຢ່າງລະອຽດຈາກແຕ່ລະແຫຼ່ງທຶນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ການລົງທຶນຈາກງົບປະມານຂອງລັດ: ໃຫ້ແຕ່ລະຂະແໜງການ ເອົາໃຈໃສ່ສະຫຼຸບບັນດາໂຄງການທີ່ກຳລັງຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ, ໂຄງການທີ່ສຳເລັດ 100%, ໂຄງການລົງທຶນກ່ອນ, ໂຄງການລົງທຶນດ້ວຍການຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ ແລະ ບັນດາໂຄງການໜີ້ສິນ ໂດຍໃຫ້ລະບຸລະອຽດວ່າມີຈັກໂຄງການ? ມູນຄ່າເທົ່າໃດ? ແລະ ໄດ້ມີການຊຳລະ ສະສາງໃຫ້ແຕ່ລະໂຄງການແລ້ວເທົ່າໃດ? ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຊຳລະໜີ້ດ້ວຍຮູບການອື່ນໆໃນໄລຍະຜ່ານ ມາ. ສະຫຼຸບການລົງທຶນຂອງລັດຕາມຂະແໜງການ, ໃນນີ້ ສະຫຼຸບໃຫ້ເຫັນທຶນທີ່ຈັດສັນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ຊົນ ນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ຈຸດສູມຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ເມືອງ 3 ສ້າງ, ຂະແໜງສຶກສາ, ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ວຽກງານແມ່ນ ແລະ ເດັກ.
- ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ (ຊກພ ຫຼື ODA): ໃຫ້ສະຫຼຸບຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດໂຄງການ ຊກພ ພ້ອມທັງຕີລາຄາຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ ແລະ ວິທີທາງແກ້ໄຂ ໂດຍໃຫ້ໃຈແຍກລະອຽດຕາມ ໂຄງການ; ໃນນັ້ນ, ໃຫ້ຕີລາຄາການປະກອບສ່ວນຂອງທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ (ເງິນສົດ ແລະ ອຸປະກອນ), ພ້ອມນັ້ນ, ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ສະຫຼຸບສັງລວມບັນດາໂຄງການ ODA ທີ່ຕົນເອງຮັບຜິດຊອບ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນໂຄງການກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ; ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດສັງລວມບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ຈາກອົງການສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ (NGO) ແລະ ໃຫ້ຂະແໜງການອື່ນໆ ສະຫຼຸບບັນດາໂຄງການ ODA ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົວຕົວຂອງຕົນແລ້ວ ສິ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອ ສັງລວມ.
- ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ: ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສະຫຼຸບສັງລວມ ເປັນແຕ່ລະປີ ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວ ມີຈັກໂຄງການ, ມູນຄ່າເທົ່າໃດ; ໃນນີ້, ສະຫຼຸບໃຫ້ເຫັນຕົວເລກ ທຶນນຳເຂົ້າຕົວຈິງ (ເປັນເງິນສົດ ແລະ ວັດຖຸ) ມີມູນຄ່າເທົ່າໃດ. ໂຄງການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຳເລັດ ແລະ ໂຄງການກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຈັກໂຄງການ ແລະ ມູນຄ່າເທົ່າໃດ. ມີການລົງທຶນຈາກປະເທດໃດແດ່ ແລະ ລົງທຶນໃສ່ຂະແໜງການໃດແດ່. ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນໄດ້ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳຈຳນວນເທົ່າໃດ, ໄດ້ເສຍ ພັນທະອາ ກອນມູນຄ່າເທົ່າໃດ; ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍໃຫ້ຕີລາຄາເມື່ອຄົງດັ່ງດ້ານໃດແດ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ ຕ້ອງຮັບຮ້ອນແກ້ໄຂ, ມີໂຄງການໃດແດ່ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ ຈະມີວິທີການ ແກ້ໄຂແນວໃດ; ຕີລາຄາສະພາບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍ ສະເພາະຄຳສັ່ງເລກທີ 02/ນຍ ແລະ ຕີລາຄາການປະຕິບັດກົນໄກ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການ

- ລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ (ຄລທ.ສ) ແລະ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ (ຄລທ.ຂ), ການບໍລິການລົງທຶນຜ່ານປະຕູດຽວ ວ່າມີຂໍສະດວກ ແລະ ຂັ້ນຕອນງ່າຍໆແນວໃດ?
- ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານ: ໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ສະຫຼຸບສັງລວມການປ່ອຍສິນເຊື້ອໃຫ້ຈັກໂຄງການ, ມູນຄ່າທຳໃດ, ຂົງເຂດໃດ, ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ບັນດາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງຢູ່ຂົງເຂດໃດ, ມູນຄ່າທຳໃດ, ໃຫ້ປະເມີນລະອຽດຈຸດຕີ, ຈຸດອ່ອນທີ່ພົບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອນີ້ແມ່ນຖືກຕາມເປົ້າໝາຍ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ປະຊາຊົນຜູ້ກຸ່ມຍາກເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວຈັກເປີເຊັນ.

2. ທິດທາງໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025)

1) ບ່ອນອື່ງ:

- ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ແລະ XI ຂອງພັກ.
- ມະຕິກອງປະຊຸມຕ່າງໆຈາກກອງປະຊຸມຄົບຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກສະໄໝທີ X.
- ຄຳສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 05/ນຍ, ລົງວັນທີ 21 ພຶດສະພາ 2019 ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025).
- ຜົນການສະຫຼຸບກາງສະໄໝ ແລະ ໝົດໄລຍະ 5 ປີ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ແລະ ການສະຫຼຸບຕີລາຄາການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ.
- ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ບຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໄລຍະ 10 ປີ (2016-2025).
- ບຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ.
- ເປົ້າໝາຍ ແລະ ພັນທະຂອງສາກົນ.
- ຈຸດພິເສດ ແລະ ທ່າແຮງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ.

2) ຈຸດໝາຍລວມ: ສຸມໃສ່ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຕາມທ່າແຮງທີ່ມີບ່າຍເຕັມສ່ວນ ເພື່ອນຳພາປະເທດຊາດ ບັນລຸເງື່ອນໄຂການຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກສະຖານະພາບຄວາມດ້ອຍພັດທະນາຢ່າງໜັກແໜ້ນ ດ້ວຍການເຕີບໂຕທີ່ມີດຸນນະພາບ ຕາມທິດ ສົມດຸນ ແລະ ສີຂຽວ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໃນປີ 2030.

(ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດຈຸດໝາຍລວມການພັດທະນາຂອງຕົນ ຮອດປີ 2025 ບ່າຍສອດຄ່ອງກັບສະພາບເງື່ອນໄຂ, ທ່າແຮງ, ປັດໃຈໃນຕົວ ແລະ ນອກຕົວ).

3) ເປົ້າໝາຍ: ການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ໄດ້ກຳນົດອອກເປັນ 6 ເປົ້າໝາຍ ຄື:

- ເປົ້າໝາຍທີ 1: ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດເຕີບໂຕຢ່າງມີດຸນນະພາບ, ສົມດຸນ ແລະ ຍືນຍົງ.
- ເປົ້າໝາຍທີ 2: ຊັບພະຍາກອນມະນຸດມີດຸນນະພາບດີຂຶ້ນ, ຫ້າງມີຄວາມສາມາດຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ພູມປັນຍາ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ.
- ເປົ້າໝາຍທີ 3: ຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.
- ເປົ້າໝາຍທີ 4: ການພັດທະນາໄປຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ເປົ້າໝາຍທີ 5: ການຮ່ວມມື, ເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມຈອດພາຍໃນ, ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຫັນສະໄໝ.
- ເປົ້າໝາຍທີ 6: ການດຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານລັດມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສັງຄົມໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢ່າງມີຄວາມສັກສິດຕາມທິດການດຸ້ມຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ.

ສໍາລັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອກໍານົດເປົ້າໝາຍຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານການວິເຄາະ, ວິໄຈຂໍ້ມູນສະພາບການພັດທະນາ, ທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຕົວຈິງຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດບັນລຸຈຸດໝາຍລວມຂອງການພັດທະນາ.

4) ຕາດໝາຍຕົ້ນຕໍ

- ເມື່ອຮອດປີ 2025 ໃຫ້ລວມຍອດມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ຂະຫຍາຍຕົວສະເລ່ຍປໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 7% ຕໍ່ປີ, ສູ່ຊິນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດຫັນປ່ຽນໄປຕາມທິດທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ບົນບຶງ ແລະ ສີຂຽວ.
- ຮອດປີ 2025 ພົນລະເມືອງຈະມີປະມານ 7,74 ລ້ານຄົນ.
- ອັດຕາເງິນເຟີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ຮັບປະກັນສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເໜື່ອງໃນຂອບ $\pm 5\%$ ຕໍ່ປີ.
- ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະລິມານເງິນລວມ M2 ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ.
- ສູ່ຊິນປະຕິບັດລາຍຮັບງົບປະມານທັງໝົດໃຫ້ໄດ້ໃນລະຫວ່າງ 16-17% ຂອງ GDP, ຮັບປະກັນການຂາດດຸນງົບປະມານໃນແຕ່ລະປີ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າ 2-3% ຂອງ GDP.
- ສູ່ຊິນລະດັບແຫຼ່ງທຶນເພື່ອການພັດທະນາໃນ 5 ປີ ປະມານ 28-32% ຂອງ GDP.
- ສູ່ຊິນໃຫ້ມູນຄ່າການສົ່ງອອກຂະຫຍາຍຕົວສະເລ່ຍໃນແຕ່ລະປີ ຢູ່ໃນລະດັບປໍ່ຫຼຸດ 12% ແລະ ເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າການດ້າຂາອອກ-ຂາເຂົ້າທຽບໃສ່ GDP ຫຼາຍກວ່າ 70% ໃນປີ 2025.
- ຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່າເນື່ອງ.
- ສູ່ຊິນໃຫ້ບັນລຸຕາດໝາຍການພັດທະນາທີ່ບົນບຶງ ແລະ ການພັດທະນາສີຂຽວ, ສູ່ຊິນໃຫ້ເນື້ອທີ່ປົກຄຸມຂອງປ່າໄມ້ບໍ່ຫຼຸດ 70% ຂອງ ເນື້ອທີ່ທັງໝົດ ໃນປີ 2025 (ນັບທັງພື້ນທີ່ຝູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາຍວນນາ).
- ຮັບປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ ໃຫ້ປະຊາຊົນບໍ່ພາງພໍ ພ້ອມທັງສະໜອງນໍ້າສະອາດ ແລະ ວິດຖ່າຍໃຫ້ເຖິງເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ສູ່ຊິນສ້າງບ້ານໃຫຍ່ໃຫ້ກາຍເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍໃນຊົນນະບົດ ໃຫ້ໄດ້ 2-3 ແຫ່ງຕໍ່ແຂວງ.
- ອັດຕາສ່ວນຕອບຕົວທຸກຍາກ ໃຫ້ເຫຼືອບໍ່ເກີນ 5% ຂອງຕອບຕົວທັງໝົດ ໃນປີ 2025. ສ້າງຕອບຕົວພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 60% ຂອງຈໍານວນຕອບຕົວທັງໝົດ, ສ້າງບ້ານພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 70% ຂອງຈໍານວນບ້ານທັງໝົດໃນທົ່ວປະເທດ.
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ເດັກອາຍຸ 5 ປີ ໄດ້ເຂົ້າກຽມຄວາມພ້ອມດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆຂອງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 90% ໃນປີ 2025.
- ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສູດທິຊິນປະຖົມໃຫ້ບັນລຸໄດ້ສູງກວ່າ 99,5%.
- ອັດຕາປະລະຊິນປະຖົມສຶກສາໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕໍ່າກວ່າ 2%.
- ອັດຕາດັ່ງກ່າວສູ່ຊິນປະຖົມສຶກສາໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕໍ່າກວ່າ 2%.
- ອັດຕາລອດເຫຼືອຮອດປໍ່ 5 ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 95%.
- ອັດຕາການເລືອນຊື້ນຂຶ້ນ ມໍ 1 ທຽບໃສ່ນັກຮຽນຈົບຂຶ້ນ ປໍ່ 5 ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 100%.
- ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນລວມຊື້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 90% ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໃຫ້ ບັນລຸໄດ້ 65%.
- ສູ່ຊິນໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ມໍຕົ້ນ ເຂົ້າຮຽນໃນສາຍວິຊາຊີບ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 8% ແລະ ໃຫ້ນັກຮຽນຈົບຊື້ນ ມໍປາຍ ໄດ້ຮຽນຕໍ່ໃນລະດັບຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ 80% ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບທັງໝົດ.
- ສູ່ຊິນໃຫ້ມີຈໍານວນນັກສຶກສາທີ່ຮຽນຈົບໂຮງຮຽນວິຊາຊີບໃນລະດັບຕ່າງໆ ປີລະ 30 ພັນຄົນ.
- ເພີ່ມອາຍຸບົນສະເລ່ຍ ໃຫ້ໄດ້ສູງກວ່າ 73 ປີ.

5) ການກຳນົດວຽກງານຈຸດສຸມ:

ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຈຸດໝາຍລວມ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 5 ປີ ດັ່ງທີ່ IX (2021-2025) ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດວຽກງານຈຸດສຸມ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ຂ້າງເທິງ ດັ່ງນີ້:

(1) ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ 1: ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດເຕີບໂຕຢ່າງມີຄຸນນະພາບ, ສົມດຸນ ແລະຍືນຍົງ ຈະຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາວຽກງານຈຸດສຸມ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໝັ້ນທ່ຽງ: ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ້ນ ຫັນວຽກງານການເງິນ-ເງິນຕາໄປສູ່ຄວາມໂປ່ງໃສ, ບຸຕິຢາ ແລະ ຫັນສະໄໝ; ຮັກສາວິໄນ ແຜນການ-ການເງິນຢ່າງເຂັ້ມງວດ; ສຸມໃສ່ຄົ້ນຄວ້າແຫຼ່ງລາຍຮັບພາຍໃນໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ພ້ອມທັງ ສ້າງນະໂຍບາຍພາສີ-ອາກອນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການຜະລິດທຸລະກິດ. ຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖຽນ ລະພາບເງິນຕາມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ ໂດຍສຸມໃສ່ພັດທະນາຕະຫຼາດເງິນຕາ ໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການບໍລິຫານ ສະພາບຕ່ອງຂອງລະບົບສະຖາບັນການເງິນ-ເງິນຕາ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ດຸ້ມດອງລະບົບແລກປ່ຽນ ເງິນຕາໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ, ສະດວກ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແລະ ການຄ້າລະຫວ່າງ ປະເທດ, ພັດທະນາລະບົບການຄຳລະແຫ່ງຊາດໃຫ້ລວມສູນຮັບຮອງທຸກທຸລະກຳການຄຳລະໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບສາກົນ. ສ້າງກົນໄກການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງເສດຖະກິດມະຫາ ພາກ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ກົມກວງກັນຫຼາຍຂຶ້ນ. ສ້າງເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມ ແລະ ວິໄຈ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ.
2. ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃນການສ້າງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ວ່ອງໄວ: ສືບຕໍ່ປັບປຸງຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບຽບການໃນການສ້າງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມ 10 ຕົວຊີ້ວັດ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຢ່າງເປັນຮູບປະທຳຈະແຈ້ງ; ສຸມໃສ່ປັບປຸງກົນໄກການບໍລິການປະຕູດຽວ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ວ່ອງໄວ; ໂຄສະນາ ແລະ ເຜີຍນະໂຍບາຍການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຢ່າງມີ ຈຸດສຸມ; ສ້າງເວທີປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
3. ສືບຕໍ່ພັດທະນາຈຸນລະວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໄປສູ່ຄຸນນະພາບໃໝ່ ໃຫ້ມີ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ: ໂດຍສຸມໃສ່ພັດທະນາຈຸນລະວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ທີ່ຕິດພັນກັບຕະຫຼາດ ແລະ ເປັນເຄື່ອນຍ້າຍການຜະລິດຂອງບໍລິສັດ ໃຫຍ່ທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ, ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາທຸລະກິດຂະໜາດ ນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ-ນະວັດຕະກຳໃໝ່ ໃຫ້ ມີປະສິດທິພາບ; ສຸມໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ສົ່ງເສີມການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ແລະ ຄຸນນະພາບດ້ານແຮງ ງານການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໃນພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ດ້ວຍການປັບປຸງແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ລະບຽບການອອກແຮງງານໄປ ສູ່ຮູບແບບອຸດສາຫະກຳທັນສະໄໝ ແລະ ມີລັກສະນະປະດິດສ້າງ.
4. ປັບປຸງໂຄງສ້າງເສດຖະກິດໄປຕາມທິດການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ-ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳໃໝ່ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ-ການບໍລິການ ເພື່ອຍົກສູງ ສະມັດຕະພາບການຜະລິດ, ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແລະ ສິນຄ້າມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ. ຫັນການຜະລິດແບບ ດັ່ງເດີມໄປສູ່ການຜະລິດແບບທັນສະໄໝ (ແບບເປັນກຸ່ມ ຫຼື ແບບເປັນຟາມ) ດ້ວຍການບໍລິຫານທີ່ມີປະສິດ ທິພາບສູງ ໃນນີ້:
 - ຂະແໜງກະສິກຳ: ການຜະລິດຂະແໜງກະສິກຳ ຕ້ອງຕິດພັນກັບການຜະລິດຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງ ແຕ້ງ ແລະ ຂະແໜງການບໍລິການ; ຍົກສູງປະສິດທິພາບການຜະລິດຂະແໜງກະສິກຳ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງ ມືທີ່ທັນສະໄໝ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ-ວິທະຍາສາດ-ນະວັດຕະກຳໃໝ່ ແລະ ແນວພັນໃໝ່; ສ້າງໂອກາດການເຂົ້າ ເຖິງສິນເຊື້ອ ແລະ ຕະຫຼາດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງກະສິກຳທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຫັນທານຕໍ່ໄພພິບັດທາງທຳ

ມະຊາດ. ຫັນການຜະລິດກະສິກໍາແບບດັ່ງເດີມກະແຈກກະຈາຍ ໄປສູ່ກຸ່ມການຜະລິດ ຫຼື ການຜະລິດແບບສາຫະກອນແບບໃໝ່ທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ (Smart Farming); ຫັນປ່ຽນການຜະລິດກະສິກໍາຊະນິດດຽວ ໄປສູ່ການຜະລິດກະສິກໍາແບບຫຼາຍຊະນິດ (ປະສົມປະສານ), ຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ສະອາດ (GAP) ແລະ ກະສິກໍາປອດສານພິດ ແລະ ສຸມໃສ່ລ້ຽງສັດໃຫຍ່ປຸງປັນຕາແຂວງທີ່ມີເງື່ອນຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ; ກໍານົດເນື້ອທີ່ ແລະ ປະເພດການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມຕາມທ່າແຮງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງຕະຫຼາດ.

- ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ: ສຸມໃສ່ອຸດສາຫະກໍາທີ່ສາມາດຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ, ການຜະລິດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນໍາເຂົ້າ, ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ, ການຜະລິດທີ່ເປັນຕ້ອງໃສ່ມູນຄ່າຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຂອງໂລກ ແລະ ການສ້າງວຽກງານທ່າໃຫ້ປະຊາຊົນຫຼາຍຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ: ອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງທີ່ຕິດພັນກັບການນໍາໃຊ້ຜົນຜະລິດກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້, ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ແລະ ການຜະລິດຫັດຖະກໍາທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ ແລະ ເອກະລັກດ້ານພູມປັນຍາ ທີ່ຕິດພັນກັນທຽວທ່ຽວ; ພັດທະນາອຸດສາຫະກໍາຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດ້ວຍການຍົກລະດັບດ້ານການບໍລິຫານທຸລະກິດ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ດ້ານເຕັກນິກວິທະຍາສາດ-ນະວັດຕະກໍາພູມປັນຍາ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ມີການຫຼົ້ມຫໍ່ ແລະ ຕິດກາໝາຍສິນຄ້າ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ; ສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນຖານການຜະລິດ ສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ ໂດຍສຸມໃສ່ຂະແໜງທີ່ເປັນຕ້ອງໃສ່ການຜະລິດທີ່ຕິດພັນກັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍການຜະລິດຂອງສາກົນ, ສົ່ງເສີມດ້ານພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າໂດຍສະເພາະການປຸງແຕ່ງກ່ອນການສົ່ງອອກ ແລະ ຮັບປະກັນຕະຫຼາດຈໍາໜ່າຍ, ຍົກສູງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານຄົມມະນາຄົມເພື່ອເຊື່ອມຈອດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.
- ຂະແໜງການບໍລິການ: ສຸມໃສ່ຍົກລະດັບການບໍລິການດ້ານໂຮງແຮມ, ຮ້ານອາຫານ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ທັນສະໄໝ; ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍສະເພາະສຸມໃສ່ພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທາງທໍາມະຊາດ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ, ພ້ອມທັງ ໃຫ້ຕິດພັນການສ້າງຜະລິດຕະພັນຮັບໃຊ້ການທ່ອງທ່ອງທ່ຽວ, ການນໍາໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນ, ຜັກປອດສານຕິດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າຈາກເພື່ອນບ້ານ. ສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວ; ສົ່ງເສີມການບໍລິການຂາຍຍົກ-ຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ສ້ອມແປງທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການຜະລິດພາຍໃນ; ຍົກລະດັບວຽກງານໄຫລະຄົມມະນາຄົມ, ການຂົນສົ່ງໄລ່ຈີສຕິກ ແລະ ໄປສະນີ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ທັນສະໄໝ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການດໍາເນີນທຸລະກໍາທາງການຄ້າ, ການຊໍາລະສະສາງ ແລະ ອື່ນໆ ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

(2) ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ 2: ຊັບພະຍາກອນມະນຸດມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ, ທັງມີຄວາມສາມາດຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ພູມປັນຍາ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຈະຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມ ດັ່ງນີ້:

1. ສືບຕໍ່ສຸມໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກັດຊະນີຊັບສິນມະນຸດ: ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມ, ອັດຕາການຂາດໄພຊະນາການ, ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ເພື່ອບັນລຸເງື່ອນໄຂການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບດ້ອຍພັດທະນາ.
2. ປັບປຸງການສຶກສາໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນ, ສຸມໃສ່ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບການຮຽນ-ການສອນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດຮຽນຈົບການສຶກສາພາກບັງຄັບ, ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຫັກສະຕາມມາດຕະຖານຂອງຫຼັກສູດທີ່ກໍານົດ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ພາກເອກະຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນໃນການພັດທະນາຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ.

3. ສ້າງ ແລະ ບົກລະດັບສີມິແຮງງານໃນຫຼາຍສາຂາວິຊາຊີບທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ໃນຂະແໜງເສດຖະກິດ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ-ກາງ, ໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ແລະ ເຂດຊົນນະບົດ.
 4. ສ້າງ ແລະ ບົບປຸງໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ (TVET) ແລະ ສູນພັດທະນາສີມິແຮງງານ ລວມທັງບົກລະດັບຄຸ ໃຫ້ມີ ຄຸນນະພາບ ເພື່ອຜະລິດສີມິແຮງງານໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ເພີ່ມທະວີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ປະກອບການ ແລະ ນັກທຸລະກິດໃນການບົບປຸງຫຼັກສູດການສ້າງສີມິແຮງງານ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.
 5. ສົ່ງເສີມການຕົ້ນຕໍວາວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນານະວັດຕະກຳໃໝ່ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ.
- (3) ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ 3: ຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບ ການຍົກລະດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມດັ່ງນີ້:**
1. ບົບປຸງ ແລະ ສະໜອງການບໍລິການດ້ານສາລະນຸປະໂຫກ ໃຫ້ປະຊາຊົນຢ່າງທົ່ວເຖິງ;
 2. ພັດທະນາຕົວເມືອງໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ໜ້າປຸ້;
 3. ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ບົບປຸງຕີຂຶ້ນ: ສຸມໃສ່ການ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ປະຊາຊົນຕິດພັນກັບການຜະລິດໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ ໄປສູ່ທັນສະໄໝ, ສົ່ງເສີມກຸ່ມການຜະລິດ ຫຼື ການຜະລິດແບບສະຫະກອນແບບໃໝ່ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ ທັນສະໄໝ (Smart Farming); ຮຸກບູລິນຊີເສີມພາກເອກະຊົນລົງທຶນໃນຂະແໜງກະສິກຳທີ່ຕິດພັນກັບການ ພັດທະນາຊົນນະບົດ ເພື່ອເຮັດການຜະລິດກະສິກຳແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ລະຫວ່າງນັກທຸລະກິດກັບປະຊາຊົນ (Contract Farming). ສ້າງໂອກາດໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ເຕັກນິກການຜະລິດ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ ທັນສະໄໝ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ສຸມທຶນການພັດທະນາ ໃສ່ບັນດາຈຸດສຸມຂອງລັດຖະບານ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ຫຼຸດພື້ນ ອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ.
 4. ສົ່ງເສີມສິດສະເໜີພາບບົງ-ຊາບ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ອາຈຸໄສ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ.
 5. ສັງຄົມໄດ້ຮັບປົກປ້ອງ ແລະ ມີສະຫວັດດີການທີ່ດີ ໂດຍໃຫ້ສຸມໃສ່ພັດທະນາລະບົບປະກັນສັງຄົມໃຫ້ມີ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ, ນັກຮົບປະຕິວັດ, ຜູ້ອາຈຸໄສ , ການປະຕິບັດວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຈາກໄຟຟ້າບັດ, ວຽກງານລະເບີດບັນເທົາ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນດີ; ສ້າງໂອກາດໃຫ້ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ, ຜູ້ອາຈຸໄສ ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຂອງ ລັດ.
 6. ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ, ດ້ານລາຍໄດ້ຂອງປະຊາຊົນ, ດ້ານການເຂົ້າ ເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ຫຼຸດລົງເທື່ອລະກ້າວ.
- (4) ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ 4: ການພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະ ຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມດັ່ງນີ້:**
1. ດຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.
 2. ຈັດສັນ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ,
 3. ສຸມໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂະແໜງຈຸດສຸມບຸລິມະສິດຕາມບຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ກົມກຽວກັນ ຄື: ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຂະແໜ ງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜ ງຖະແຫຼ່ງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.
 4. ສ້າງຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມື ແລະ ບ້ອງກັນໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ພ້ອມທັງບົບປຸງບັນດານິຕິກຳ ແລະ ກົນໄກຮັບມື ແລະ ພື້ນຖານໄພພິບັດຕ່າງໆໃຫ້ທັນການ.

(5) ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ 5: ການຮ່ວມມື, ເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມຈອດພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຫັນສະໄໝ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້ການພົວພັນຮ່ວມມື, ຂົນຂວາຍ ແລະ ບາດແບ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເພື່ອນມິດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
2. ສືບຕໍ່ເປັນເຈົ້າການເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການເຊື່ອມໂຍງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ໂດຍສະເພາະປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ, ອາຊຽນ+6, ອະນຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ-ແມ່ນ້ຳລ້ານຊ້າງ, ເຂດການຄ້າເສລີອາຊຽນ ແລະ ອົງການການຄ້າໂລກ.
3. ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຮ່ວມມືຂົງເຂດບຸລິມະສິດ ຂອງແຜນແມ່ບົດ "ໜຶ່ງແລວ ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ" ລະຫວ່າງຝ່າຍ ລາວ ແລະ ຈີນ ໃຫ້ມີຜົນປະໂຫຍດສູງຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດ ໂດຍວ່າການສ້າງໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ.
4. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ສາມາດເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ, ການບໍລິການ, ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ ທັງບັງສາມາດເຊື່ອມຈອດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສຸມໃສ່ສືບຕໍ່ສ້າງຕະຫຼ່າງຄົມມະນາຄົມ ແລະ ຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ມາດຖານ ແລະ ເຊື່ອມຈອດລະຫວ່າງເມືອງຫາເມືອງ, ເມືອງຫາບ້ານ, ເມືອງຫາແຂວງ ແລະ ການເຂົ້າຫາເຂດການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ; ກໍ່ສ້າງທາງລົດໄຟ, ທາງດ່ວນ, ທາງອາກາດ ແລະ ລະບົບການບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ (ໂລຈິສຕິກ) ທີ່ຫັນສະໄໝ ເພື່ອເຊື່ອມຈອດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ບົກລະດັບດ້ານຄົມມະນາຄົມໃຫ້ມີຄວາມຫັນສະໄໝ ແລະ ວ່ອງໄວ ເພື່ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປັບປຸງດັດຊະນີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການບໍລິການໂລຈິສຕິກ (Logistic Performance Index) ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ສ້າງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າເຊື່ອມຈອດແຕ່ເໜືອຫາໃຕ້ ແລະ ເຊື່ອມຈອດກັບບັນດາປະເທດອ້ອມຂ້າງ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດແລກປ່ຽນການສົ່ງຂາຍນໍ້າກັນໄດ້, ຮ່ວມມືກັບປະເທດໃກ້ ດຽງ ແລະ ພາກພື້ນໃນການກຳນົດຕະຫຼາດແລກປ່ຽນພະລັງງານໄຟຟ້າ.
5. ການພັດທະນາເຂດແດວັນ: ພາກເໜືອ ສຸມໃສ່ອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວຕິດພັນການອະນຸລັກທຳມະຊາດ-ຊີວະນາໆພັນ, ການຜະລິດກະສິກຳສະອາດ ເພື່ອບໍລິການກັບທີ່ ແລະ ສົ່ງອອກຕາມຊາຍແດນ; ພາກກາງ ສຸມໃສ່ການບໍລິການ, ຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ອຸດສາຫະກຳເປົ້າອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ, ເຄື່ອງປຸງຫິມ, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ເອເລັກໂຕນິກ, ເຄື່ອງກິນຈັກ, ບານພາຫະນະ ແລະ ອື່ນໆ; ພາກໃຕ້ ສຸມໃສ່ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງກະສິກຳ ເຊັ່ນ: ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງກາຟ, ປຸງແຕ່ງໄມ້, ປຸງແຕ່ງປາງພາລາ ແລະ ອື່ນໆ.

(6) ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ 6: ການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານລັດມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສັງຄົມໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢ່າງມີຄວາມສັກສິດ ຕາມທິດການຄຸ້ມຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມດັ່ງນີ້:

1. ປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການດ້ວຍກັນ, ຂະແໜງການສູນກາງກັບແຂວງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ວ່ອງໄວຂຶ້ນ.
2. ປັບປຸງກົງຈັກ ແລະ ຈຳນວນພົນໃນການບໍລິຫານລັດໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ຫັນສະໄໝ ແລະ ສະດວກວ່ອງໄວ,
3. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບຽບການຕ່າງໆໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຮັດກຸມຫຼາຍຂຶ້ນ.
4. ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ 3 ສ້າງໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
5. ຮັບປະກັນໃຫ້ມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນສັງຄົມ, ສັງຄົມມີຄວາມສາມັກຄີປ່ອງດອງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ບຸດທິທຳ ແລະ ສິວິໄລ ດ້ວຍການສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງຢູ່ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜັກແໜ້ນທາງດ້ານການເມືອງ-ແນວຄິດ, ສ້າງຂະບວນການຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາທົ່ວປວງຊົນຢ່າງເປັນ

ເຈົ້າການ ແລະ ຂະບວນພັດທະນາ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ບັດໄຈຕ່າງໆເພື່ອຮອງຮັບໃຫ້ແກ່ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ໃນແຕ່ລະວຽກງານຈຸດສຸມ ຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ຄາດໝາຍສູ່ຊົນ ໄປພ້ອມ ຕົວຢ່າງ: ວຽກງານຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວບ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດຄາດໝາຍ ຄື: ສູ່ຊົນໃຫ້ລວມ ບອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 7% ຕໍ່ປີ ເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດວຽກຈຸດສຸມ ແລະ ຄາດໝາຍລະອຽດຂອງຕົນ.

6) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເຊື່ອມສານເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ(SDGs) ແລະ ການເຕີບໂຕສີຂຽວ (Green Growth) ເຂົ້າແຜນການ 5 ປີ ດັ່ງທີ IX:

ສະເໜີໃຫ້ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າລະອຽດບັນດາຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ຄາດໝາຍກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍ SDGs ແລະ ເປົ້າໝາຍການເຕີບໂຕສີຂຽວ ວ່າອັນໃດຄວນຈະສຸມໃສ່? ພ້ອມດຽວກັນ, ໃຫ້ ແນະນຳສາຍຕັ້ງຂອງຕົນລະອຽດ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເປົ້າໝາຍ, ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ ເພື່ອຈະໄດ້ກຳນົດບັນດາກິດຈະກຳສະໜັບສະໜູນໃນການ ບັນລຸຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

7) ການລົງທຶນເພື່ອການພັດທະນາ:

ທິດທາງການລົງທຶນລວມ ໃນໄລຍະ 5 ປີຕໍ່ໜ້າ ຕ້ອງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບບັນດາເປົ້າໝາຍ ແລະ ວຽກງານຈຸດສຸມຂອງ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ດັ່ງທີ IX (2021-2025), ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຄື:

- ລົງທຶນໃສ່ຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ສາມາດຂັບເຂື່ອນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ການຜະລິດພື້ນຖານພາຍນຳເຂົ້າສົ່ງອອກ ແລະ ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ລົງທຶນໃສ່ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍສະເພາະປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ພັດທະນາສິນເຊີງການ ເພື່ອເປັນບັດໄຈຮັບເອົາຕັກນິກ-ວິທະສາສາດ, ຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳໃໝ່.
- ລົງທຶນໃສ່ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງການຜະລິດ-ການບໍລິການ, ສ້າງມູນຄ່າພິມ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງສິນຄ້າ, ສະໜອງອຸປະກອນການສຶກສາ, ອຸປະກອນການເຜີຍ, ຍົກສະຖິດຕະພາບການຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ອຸດສາຫະກຳນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ.
- ລົງທຶນໃສ່ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຕິດພັນກັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ປັບປຸງ-ກຳສ້າງໂຄງລ່າງ ຊຸມນະບົດ ແລະ ໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ.
- ລົງທຶນໃສ່ການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານລັດ ໃຫ້ມີຄວາມທັນສະໄໝ, ໂປ່ງໃສ່ ແລະ ວ່ອງໄວຂຶ້ນ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ບັດໄຈເພື່ອຮອງຮັບໃຫ້ແກ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.
- ລົງທຶນໃສ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານລະດັບຊາດເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມຈອດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

1. ການລົງທຶນຂອງລັດ

ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ (ງົບປະມານ) ໃນໄລຍະ 5 ປີ ຂອງຕົນ ເຊິ່ງແຜນການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄວາມອາດສາມາດດ້ານງົບປະມານ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍກົງກັບທິດທາງ, ເປົ້າ ໝາຍ, ຄາດໝາຍ ແລະ ວຽກງານຈຸດສຸມຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ , ພ້ອມທັງຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນສູງສຸດຂອງທຸກໂຄງການລົງທຶນ.

ການສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ 5 ປີ ໃຫ້ສຸມໃສ່ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ໂຄງສ້າງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ລົງທຶນໃສ່ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານມາໃນແຜນການ 5 ປີ ດັ່ງ ທີ VIII (2016-2020) ໃຫ້ສຳເລັດ, ບຸລະນະ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອັນເກົ່າ ເພື່ອສາມາດນຳໃຊ້ເຕັມສະມັດຕະພາບ, ການ ບໍລິການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ເຂດການຜະລິດ ແລະ ການສັນຈອນໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ; ສຳລັບໂຄງການໃໝ່ ແມ່ນໃຫ້ສຸມໃສ່ບັນດາ

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນເຂດຊົນນະບົດ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການຄົ້ນຄວ້າຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ດ້ານວິຊາການ, ສ່ວນໂຄງການລະດັບຊາດ ພື້ນຖານ ທາງດ່ວນ, ທາງລົດໄຟ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແມ່ນນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນງົບປະມານຂອງລັດ. ການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ການສະໜອງອຸປະກອນ ຕ້ອງມີຄວາມສົມດູ່ກັບການສຳນືກພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

- ພົ້ນແຜນທີ່ຮັບປະກັນວ່າແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານທິດທາງ, ຄາດໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງແຜນດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນຖືງການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງແຕ່ລະພື້ນຖານ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງດຸ່ນດ່ຽງກັບຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນການສະໜອງທຶນຮອນ.

- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຢ່າງສູງ ໃຫ້ຄັດເລືອກເອົາແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຢ່າງມີຈຸດສຸມ ພາຍໃຕ້ຂອບຄາດຄະເນງົບປະມານທີ່ຈະຈັດສັນໃຫ້.

- ໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນສົມທົບກັນໃຫ້ລະອຽດ ໃນການຄັດເລືອກເອົາແຜນງານ ແລະ ໂຄງການໂດຍແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ຕາມການແບ່ງຂັ້ນດຸ້ມຄອງກັນໃຫ້ລະອຽດ ຕາມທິດ 3 ສ້າງ ແລະ ສາຍຕັ້ງ-ສາຍຂວາງຂອງຂະແໜງການໂດຍຕ້ອງລວມສູນດ້ານວິຊາການຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຂະແໜງການຕົນຮັບຮູ້, ຮັບພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອໃຫ້ມີການຂຶ້ນແຜນຊ້ຳຊ້ອນກັນ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີປະສິດທິຜົນຄືນກວ່າເກົ່າ.

ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ 5 ປີ ຈະສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ຮັບໃຊ້ການສ້າງຂອບງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດໄລຍະກາງສຳລັບ 3 ປີ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນສາມາດຮູ້ໄດ້ຄວາມສາມາດສະໜອງງົບປະມານປະຈຳປີຂອງໂຄງການ, ສະເໜີໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຄັດເລືອກບັນດາແຜນງານ ແລະ ໂຄງການບຸລິມະສິດທີ່ສະໜັບສະໜູນການບັນລຸເປົ້າໝາຍແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຕົນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຈຸດສຸມ.

2. ການລົງທຶນເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນແຜນການ 5 ປີ ດັ່ງນີ້ ແມ່ນໃຫ້ແຈ້ງໃສ່ຂະແໜງການບຸລິມະສິດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ 2016), ເຊິ່ງລັກສະນະຂອງໂຄງການຕ້ອງເປັນຫົວຈັກແກ່ຕັ້ງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງປະເທດ, ເປັນການລົງທຶນທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ເປັນການລົງທຶນທີ່ຖ່າຍຖອດເຕັກໂນໂລຊີ, ເປັນການລົງທຶນທີ່ຜະລິດເປັນສິນຄ້າຈຳເປັນຕໍ່ການບໍລິໂພກເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການເອື້ອຍອີງການນຳເຂົ້າ ແລະ ສາມາດສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ກັບປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນ ກະສິກຳສະອາດ, ປອດສານຜິດ, ອຸດສະຫາຫະກຳປຸງແຕ່ງອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳຜະລິດເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ, ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຍືນຍົງ, ການສຶກສາ, ການສ້າງໂຮງໝໍທັນສະໄໝ ແລະ ການຜະລິດຢາ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສັ້ນທາງ, ການບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ທາງດ່ວນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມຈອດລະຫວ່າງປະເທດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍ່ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃນການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດ ແລະ ນິຕິມອດສາຫະກຳ, ໂຄງການຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ບັນດາໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິທະຍາສາດທີ່ທັນສະໄໝທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງຕົນ. ສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍຮູບແບບ BOT, PPP.

3. ການລົງທຶນຈາກສິນເຊື່ອທະນາຄານ

ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານສຳລັບແຜນການ 5 ປີ ແມ່ນແຈ້ງໃສ່ໂຄງການຜະລິດເປັນສິນຄ້າທີ່ ມີປະສິດທິຜົນ, ໂຄງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ, ຊຸກຍູ້-ສົ່ງເສີມການຜະລິດ-ບໍລິການຂອງຕົວເຮືອນ, ການຜະລິດຂອງກຸ່ມການຜະລິດ, ການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ແນໃສ່ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ເພີ່ມລາຍໄດ້ໃຫ້ປະຊາຊົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍ່ສະໜອງສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ການຜະລິດຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍສະເພາະທີ່ຕິດພັນກັບການຜະລິດຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ຂອງກຸ່ມຜະລິດ ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ການສົ່ງອອກ ແລະ ຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ.

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງ ຖືເອົາວຽກງານການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ແລະ ການສ້າງແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຕົນ ເປັນໜ້າທີ່ລວມ ແລະ ເປັນວຽກບຸລິມະສິດຂອງຕົນ.
- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເຜີຍແຜ່ຄຳແນະນຳ, ຈັດສຳມະນາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງ ໃນທົ່ວປະເທດ.
- ຂະແໜງການແນະນຳລະອຽດໃຫ້ຫ້ອງຖິ່ນຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍ, ຈຸດໝາຍລວມ ແລະ ບັນດາຄາດໝາຍຕ່າງໆ ແລະ ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ສຳເລັດ ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.
- ແຂວງແນະນຳໃຫ້ພະແນກການ ແລະ ເມືອງພາຍໃນແຂວງຕົນ ມີການຈັດສຳມະນາ ແລະ ເປີດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຄົ້ນຄວ້າລະອຽດ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ເພື່ອສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບທິດທາງ, ເປົ້າໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມ ຂອງຊາດ ແລະ ຫ້ອງສອດຄ່ອງກັບທ່າແຮງ, ຈຸດພິເສດ ແລະ ສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນຕົນ.
- ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປັບປຸງຮ່າງແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ໂດຍອີງຕາມ ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ການສຳມະນາ ແລະ ຮ່າງແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນ **ເດືອນ ມິຖຸນາ 2020**, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງໄດ້ອອກຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ບັນດາແຂວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ ແລະ ຫັນຕາມກຳນົດເວລາ.

ສັດຖະມົນຕີ



ປອ ສຸພັນ ແກ້ວມິໄຊ

